

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Alypio. 398.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

καὶ οὐδὲν αὐτῶ ἐναί ἡγισαμῆδους.
 πῶς οὐ πῆ τοσούτοις καθεσιν ἐν τρω-
 σπέγγη φάρμακον; πῶς δὲ θεοειπέ-
 σθ; ἢ αἰπὸν ἐξ ἑναντίων παθῶν φου-
 σῶν; οὐκοῦν ἔφην τρωτὸς ἑμαυτῶν, ὅσῳ
 καὶ τρωτὸς σὲ νῦν φημί, ὅτι εἰ μὴ σὺ
 μῖσος ἀποτυγχάνειν ἔμελλες, οὐκ εἴην
 ἐξελθὼν, εἰ καὶ Μωϋσῆς καὶ Ηλίας καὶ
 Ἰωάννης, οἱ θεοφιλεῖς ἄνδρες, οὐτε συμ-
 βεβλήσαντες, ἔτε παρρησιασάμενοι
 ὤνισαν σκάνεις. οὐ μῖν τὰ κατ' ἑαυ-
 τῶν χεῖρον διέθεσαν, καὶ τῇ μὲν παρ-
 ρησία μινύσασθαι τῶν τρωτῶν τῇ
 δὲ θεῶν δεξιᾷ ὅπιπρέπειν ἡ βία.
 τὰ κατὰ γὰρ ἴσασι πάντες ἄνθρωποι
 χεῖρον ἀφ' ἑαυτῶν τὰ κατὰ δὲ, οὐδὲ
 παρ' ἄλλων ἀκούοντες, μαθεῖν ἐθέλου-
 σιν.

Αλυπίω. τιμη.

Καταβολὴν, ὃ βέλπετε, ἀργυρί-
 λέγει, πλὴν τῶν θεῶν γραφῶν διδα-
 σκαλίας. τίον δὲ ἀκροάσεως, πλὴν τῶ
 ἔργων ἐπίδειξι. ὄφελος γὰρ οὐδὲν ἀ-
 κροάσεως, ὅταν ἡ ἀγάπη τῶν ἔργων ὀπί-
 δαξις μὴ συμβαίνει τοῖς λεγομένοις.
 ὅτι δὲ τῶν ἔργων ἀληθῆς, πτωχεῖα ἔπι-
 ται τῶ μὲν διδάσκοντι καὶ τρωτῶντι,
 εἰ μὴ καὶ φρασεῖν τῶν δὲ ἀκούοντι, εἰ
 μὴ καὶ τρωτῶντι.

Αρχοντίω. τιθ.

Καθ' ἡμέραν ἀποθήσκω, ἔφη ὁ ἀπό-
 στολος, τῶ τρωτὸς τῆτο παρεσκευάσθαι,
 ὃ γὰρ τρωτῶν κενὰ ζώμενος εἰς πῆ, εἰ καὶ
 μὴ τῇ σείρα αὐτὸ τρωτῶν, ὑπί-
 σταται τῇ τρωτοδοκίᾳ καὶ τῇ τρωτοθυ-
 μίᾳ. ἀπὸ γὰρ τῶν ὀπιχειρημάτων,
 οὐκ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τὰ τρω-
 γματα, ὡς τὰ πολλὰ, κρίνεται, ἀπὸ
 τῆς γλώσσης, οὐκ ἀπὸ τῆς τέλεος ὁ σέ-
 φανος πλέκεται. εἰ δὲ καὶ ὅτι κινδυ-
 νεύουσιν οἱ ὀρθῶς ἀπόμενοι φιλοσοφίας,
 λέληθε τῶς πολλὰς, ὅτι τῶ κόσμῳ ἀπο-
 θήσκουσι, ἀπὸ τῶ νεκροῦ τὰς ἡδο-
 νὰς, ὀπίστησον. ὁκείνο μὲν γὰρ πῆθα-
 γώτερον, τῆτο δὲ πικρότερον.

pro nihilo putarunt. Quonam igitur mo-
 do quispiam tot morbis vnum remedium
 offeret? quonamque modo eos curabit,
 cum causæ ex diuersis affectionibus orian-
 tur? Ergo, ad meipsum dixi, id quod etiam
 nunc ad te dico, Si tu solus futurus esses,
 qui operam luderet, cunctari, atque id
 munus defugere oporteret. Cum autem
 & Moses, & Elias, & Ioannes, pij ac Deo
 chari viri, neque consilio, neque libera
 reprehensione illos iuuerint, nec tamen
 propterea suis rebus deterius cōsuluerint,
 sermonis quidem libertati suauitatem ad-
 miscere oportet, diuinæ autem dextræ sa-
 nationem permittere. Mala enim propem-
 modum ex seipsis omnes homines norūt:
 bona autem, nec ab aliis quidem audient-
 tes, addiscere in animum inducunt.

Alypio. 398.

Pecuniæ numerationem, vir optime,
 diuinarum Scripturarū doctrinam ac pre-
 ceptionem appellat: auditionis autem fœ-
 nus, operum demonstrationē. Nihil enim
 vtilitatis ex auditione percipitur, cum ope-
 rum demonstratio cum iis quæ dicuntur,
 non concurrat. Quod autem hoc verum
 sit, hinc constat, quod docentem quidem
 & facientem pœna sequitur, si non etiam
 loquatur: audientem autem, si non etiam
 faciat.

Archontio. 399.

Quotidie morior, ideo dixit Apostolus,
 quod ad id paratus esset. Nam qui ad ali-
 quid paratus est, & si reipsa id non sufferat,
 expectatione tamen animique promptitu-
 dine id suffert. Siquidem res à conatibus
 plerunque, non ab effectibus iudicantur:
 atque ab animi sententia & voluntate, non
 à fine, coronā nectitur. Num autem etiam,
 qui philosophiam rectè capessunt,
 periclitantur, ignorant plerique eos mun-
 do mori dum voluptates morte afficiunt,
 animaduertas velim. Illud enim probabi-
 lius est: hoc autem amarulentius.

Bbb